

РЕШЕНИЕ

№ 12663

гр. София, 23.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 24.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **4605** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на В. В. Р. от [населено място] срещу мълчалив отказ на кмета на район „П.“, СО за заверка на подадена молба-декларация вх. № РПД24-ГР94-596/10.04.2024 г. за извършване на обстоятелствена проверка.

Жалбоподателят твърди, че исканата административна услуга е елемент от охранителното производство по чл. 587, ал. 2 от Гражданския процесуален кодекс за издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка. Моли съда да постанови решение, с което да отмени мълчаливия отказ и да задължи административния орган да извърши поисканата с молбата-декларация административна услуга. Претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение и за внесена държавна такса.

Ответникът – Кметът на район „П.“, Столична община, счита жалбата за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като се съобрази с изложените в жалбата основания, доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С молба-декларация с вх. № РПД24-ГР94-596/10.04.2024 година жалбоподателят е поискал извършване на административна услуга – извършване на обстоятелствена проверка за недвижим имот с идентификатор 68134.609.178, находящ се в [населено място], район „П.“, [улица]. Приложен е и проект на удостоверение, в което са

посочени и свидетели, които могат да бъдат призовани и разпитани при извършване на обстоятелствената проверка. В законоустановения 7-дневен срок административният орган не извършил поисканата услуга. На 22.04.2024 г. Р. подал жалба до АССГ срещу мълчаливия отказ на кмета на район „П.“, Столична община. Жалбата е процесуално допустима – подадена е от лице, имащо правен интерес – заявителят на неизвършена административна услуга и срещу подлежащ на оспорване административен акт. Молбата-декларация за признаване на право на собственост върху недвижим имот, чрез обстоятелствена проверка, е документ от значение за упражняване на права, като отказът той да бъде издаден има характер на индивидуален административен акт, съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 3 от АПК. Непроизнасянето на административния орган в срок представлява мълчалив отказ по смисъла на чл. 58 от АПК да се издаде акта. Заявлението за извършване на административна услуга е постъпило при ответника на 10.04.2024 година. Срокът за извършване на услугата е 7 дни и е изтекъл на 17.04.2024 година, който е бил присъствен ден, в който срок административният орган не е извършил исканата от Р. услуга. Във всички случаи, когато административният орган не се произнесе в законоустановения срок е налице фикцията на чл. 58, ал. 1 от АПК. т.е. мълчаливият отказ е формиран на 18.04.2024 година. Жалбата е подадена на 22.04.2024 година, в едномесечния преклузивен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

В. Р. е заявил извършването на административна услуга по см. на § 1, т. 2, б. „а“ от ДР на Закона за администрацията, т. е. издаване на индивидуален административен акт, с който се удостоверяват факти с правно значение за производство по чл. 587 от ГПК за издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка за признаване право на собственост върху недвижим имот. В рамките на едно такова производство задължението на компетентния орган (било то кмета на общината, района или кметството или определено длъжностно лице, в чийто район се намира недвижимият имот) се състои в посочване на трима свидетели, по указание на собственика, по възможност съседни на имота (виж чл. 587, ал. 2 от ГПК), удостоверяване на обстоятелството актуван ли е имотът като общинска собственост (с оглед забраната по чл. 86 от Закона за собствеността), проверка от длъжностно лице при отдел „Местни данъци и такси“ дали имотът е деклариран чрез подадена декларация по ЗМДТ и на кого е записан, както и информация дали посоченият имот не е частна държавна собственост или не е отчужден за жилищно строителство.

Видно от предоставената от административния орган административна преписка, за имот с идентификатор 68134.609.178 от СО, дирекция общински приходи, отдел ОП „П.“, е извършена заверка, като е отбелязано, че „имотът не е деклариран“, като не са предоставени доказателства за удостоверяване на останалите обстоятелства от молба-декларацията, а именно: удостоверяване на необходимата информация от отдел „общински имоти“ при СО-район „П.“, не е посочена и информация, която следва да бъде удостоверена от служител от отдел „Държавна собственост“ към администрацията на Областен управител – област С. – град. Поради което съдът счита, че и към настоящия момент е налице мълчалив отказ на кмета на район „П.“, Столична община, да се произнесе по молба-декларация с вх. № РПД24-ГР94-596/10.04.2024 г.

В производството по извършване на административната услуга правомощията на административния орган са ограничени до удостоверяване на наличието, респективно

липсата на фактите, посочени в заявлението, т. е. при извършването на административната услуга, административният орган следва да отбележи дали имотът, за който се подава молбата-декларация, е общински, ако не е, на чие име е записан в разписания лист и кои свидетели ще бъдат разпитани. В случая административният орган не е извършил исканата административна услуга, тъй като не е заверил приложената молба-декларация по образец.

Практиката на Върховния административен съд е константна в смисъл, че на искане за заверка на молба-декларация за обстоятелствена проверка административният орган е задължен да отговори и да извърши административната услуга, доколкото с противното, като единствен орган, на когото законът е възложил тези удостоверителни функции, неоснователно ще препятства защитата на правата на молителя. В удостоверението, което дължи да издаде, административният орган следва да впише обстоятелствата такива, каквито ги е установил при проверката, без да има право да извършва преценка на факти, обуславящи претендираното право на собственост, в каквато насока е изложено в Решение № 9600 от 21.06.2019 г. на ВАС по адм. д. № 8834/2018 г., III о.

Целта в образуваното пред кмета на район „П.“ административно производство е той, като орган на местното самоуправление да удостовери, че посочените в молбата-декларация за обстоятелствена проверка лица са правилно индивидуализирани и същите могат да установят пред нотариуса факта на давностно владение, както и дали имотът, предмет на молбата-декларация, е общински или не. Органът действа в условията на обвързана компетентност и е длъжен да извърши исканата административна услуга - заверка на молбата-декларация. Кметът на общината/района или определено от него длъжностно лице, не може да преценява дали да извърши поисканите от него действия.

Предвид изложеното, съдът намира, че мълчаливият отказ на кмета на район „П.“ да извърши исканата от жалбоподателя административна услуга е издаден в противоречие с материалноправните разпоредби на закона, поради което е незаконосъобразен и следва да бъде отменен. Преписката следва да се върне на административния орган за произнасяне, при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

Предвид изхода на делото и с оглед разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК, основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на съдебно-деловодни разходи, а именно разноски за адвокатско възнаграждение и за образуване на делото, които са своевременно заявени. Съдът намира възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение за неоснователно, доколкото размерът на претендираното адвокатско възнаграждение е в съответствие с предвидения в чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Посоченото обуславя осъждането на Столична община да заплати адвокатско възнаграждение за оказана защита пред настоящата инстанция в размер от 1000 лева, както и 10 лева за възстановяване на внесената за образуване на делото държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 3 и чл. 174 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на В. В. Р. от [населено място] мълчалив отказ на кмета на район „П.“, СО за заверка на подадена молба-декларация вх. № РПД24-ГР94-596/10.04.2024

г. за извършване на обстоятелствена проверка.

ВРЪЩА административната преписка на Кмета на район „П.“, Столична община, за произнасяне по Молба-декларация с вх. РПД24-ГР94-596/10.04.2024 г. за извършване на обстоятелствена проверка за недвижим имот с идентификатор 68134.609.178, в 7-мо дневен срок от получаването ѝ.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на В. В. Р., ЕГН: [ЕГН] разноси в размер на 1010 (хиляда и десет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: